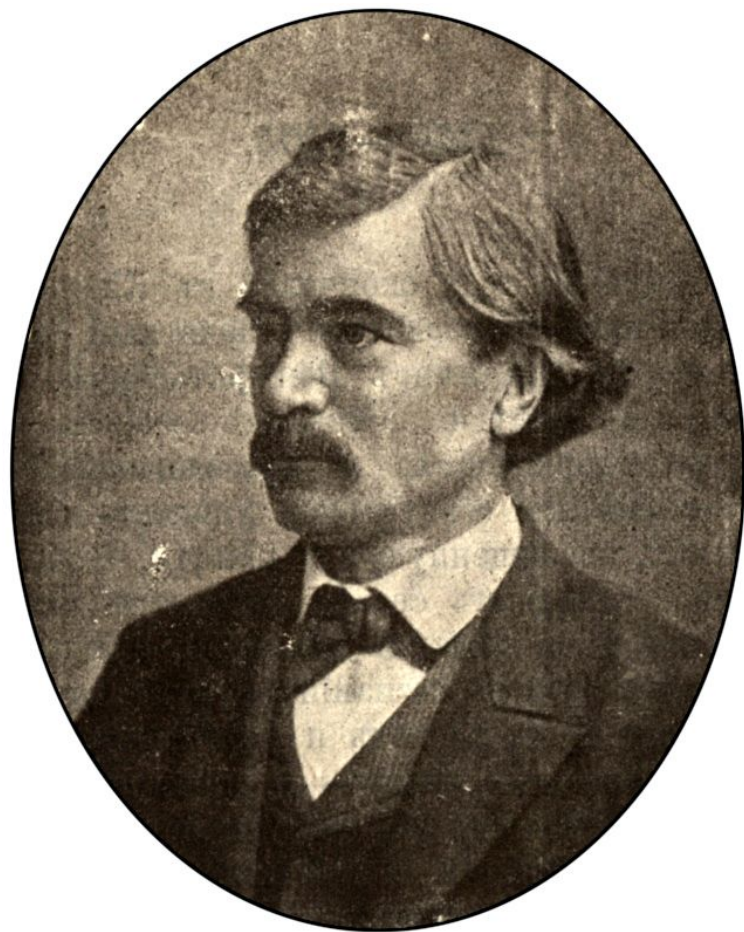


Антонович Володимир Боніфатійович



ДИТИНСТВО

- Народився в містечку Махнівці Бердичівського повіту Київської губернії у родині зубожілих, безземельних польських шляхтичів
- До 10-ти років перебував з батьками, які працювали гувернерами в багатих шляхтичів, зокрема в сім'ї шляхтича-українофіла Оттона Абрамовича, Антонович здобув початкову освіту.

- Навчався в першій і другій гімназіях Одеси одним з педагогів був Іван Джидай. Закінчив медичний історико-філологічний факультети Київського університету зі ступенем кандидата історико-філологічного факультету.
- У 1861 році приєднався до так званих «хлопоманів». Один з організаторів Київської громади, очолює в ній «хлопоманський» гурток, члени якого вважали, що український народ має право на своє національне відродження



Студент-хлопоман Володимир Антонович у селянському вбранні. 1860

Володимир Антонович про свій хлопоманський гурток:

«Нам здавалося, що ми зуміємо поволі навернути ґміну на українство. Але довелося тієї думки зректися. З одного боку, ворожнеча з шляхтою ставила нас дуже в трудну позицію, з другого боку, з року 1860-го почала серед польського суспільства розвиватися конспірація, що приготовляла повстання. Було очевидно, що культурний напрямок, який ми розвивали, не вдержить більшості і так чи інакше може заплутати нас в інсуреційну справу. Зібравшись тісним гуртком, ми поклали стати на ясну точку. Всім товаришам свого гуртка запропонували вибрати одно з двох : або зоставатися далі при своїй роботі, і в такім разі виписатись із ґміни і заснувати свою справді-таки українську громаду, або — кому трудно зробити цей рішучий крок — зоставатись у ґміні і розірвати з нами зв'язки...»

Студентські роки

- Ще в студентські роки Антонович читав козацькі рукописи, твори Тараса Шевченка, Пантелеймона Куліша, Аполлона Скальковського, етнографічні збірки, які вплинули на його життєву орієнтацію та наукові студії.

Студентські роки

- У студентській корпорації, що в основному складалася з польської молоді, наприкінці 50-х років ХІХ століття. Антонович висловлює думку про те, що дивно жити в краї, не знаючи ні його історії, ні людей. Щоб побачити народ, яким він є, Антонович на канікулах подорожує з товаришами пішки Волинню, Поділлям, Київщиною, Холмщиною, Катеринославщиною та Херсонщиною.

Післястудентські роки

- Антонович часто їздив до Санкт-Петербурга, щоб налагодити зв'язки з редакцією журналу «Основа». Там він уперше опублікував дві свої розвідки полемічного характеру. Особливу реакцію української і польської громадськості викликала його стаття «Моя сповідь» 1862 року.
- Першу історичну працю Антонович написав 1863 року. Це була вступна розвідка «О происхождении казачества» до «Архива Юго-Западной России».

Післястудентські роки

- 1870 року за дисертацію «Последние времена казачества на правом берегу Днепра по актам 1679–1716 гг.» Антонович дістає титул магістра руської історії, його призначають штатним доцентом на кафедрі російської історії університету Св. Володимира.
- 1878 року після захисту праці «Очерк истории Великого княжества Литовского до смерти великого князя Ольгерда» йому присвоїли ступінь доктора російської історії, він стає дійсним професором російської історії Київського університету, яким лишається по 1890 рік. Того року йде Антонович на пенсію й проживає в Києві до смерті.

Післястудентські роки

- Його лекції з історії Галицької Русі, Великого князівства Литовського, українського козацтва, джерелознавства та допоміжних дисциплін, разом з апробованими в університеті історичними семінарами, сприяли широкому залученню на ниву дослідницької роботи молодих істориків
- Антонович був також одним із засновників товариства Нестора-літописця при університеті Св. Володимира, а 1881 року очолив це товариство.
- 1882 року він брав участь у створенні журналу «Киевская старина». У цьому журналі Антонович опублікував і свою повість «Уманский сотник Иван Гонта» (1882).

Останні роки життя

- 1885 року Володимир Боніфатійович розробив програму видання багатотомної «Руської історичної бібліотеки». Фактично він першим серед українських істориків нових часів чітко і ясно, без національної роздвоєності, властивої його попередникам і сучасникам, виступив з концепцією споконвічності української самобутності й навіть увів у науковий обіг термін «Україна-Русь»

Останні роки життя

- У другій половині 1890-х років Володимир Антонович разом із відомим письменником і громадським діячем Олександром Кониським заснував всеукраїнську політичну організацію, що мала об'єднати українців усієї Російської імперії 1897 року відбувся установчий з'їзд цієї організації, до якої 1901 року приєдналася й київська «Громада». Сама організація проіснувала до її перетворення 1904 року на «Українську демократичну партію»

Дякую за увагу

РУХ ЗА ВІДРОДЖЕННЯ,
ТАКОЖ ПОЧИНАЄТЬСЯ
ВІД ПООДИНОКИХ

ЛЮДЕЙ
(С) АНТОНОВИЧ ВОЛОДИМИР

